

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklama cyje wolne od opłaty pocztowej.

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 5 arkuszy in 8vo. dla czoło- i półrocznych przedpłaćcieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcznie. Sam „Przewodnik naukowy i literacki“ bez „Gazety“ calorocznie 4 zł w a.

Wartość	
Werbth	
złr	kr.
6	
2	20
1	
1	10
38	
25	
25	
8	
7	
1	
5	
2	
17	
1	
22	50
1	80
1	80
1	77
1	
2	
1	20
3	
1	20
2	20
2	20
3	
13	13
3	
5	
3	
3	
3	
2	
3	
50	
60	
3	
1	15
2	50
1	20
1	
50	
1	
3	
8	
2	
10	
13	20
1	
30	
3	65
3	
3	
12	
3	
1	
10	
3	
55	
35	
20	
75	56
30	
1	30
4	
2	
5	
4	
2	40
3	
3	
4	50
10	
45	
1	10
1	
1	
2	
1	
1	
25	
2	
2	
10	
37	
75	
1	
15	
15	
1	20
1	10
16	
8	50
1	20
5	
1	50
2	
10	

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem codziennym wychodzi codziennie, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miesięcowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

Część urzędowa.

C. k. krajowa dyrekcja skarbu we Lwowie nadała posadę kontrolora przy c. k. ubocznym urzędzie cłowym w Kołmierzowie Piotrowi Dydejczkowi, poborcy cłowym w Majdanie.

C. k. krajowa dyrekcja skarbu.
Lwów, dnia 3. stycznia 1873

Część nieurzędowa.

Wiedeń. W telegramie z Paryża podał niedawno angielski dziennik „Times“ list Jego Excel hrabiego Andrassy do c. k. ambasadora w Paryżu hrabiego Apponyi. „Wiener Abendpost“ zarzucając temu telegramowi niedokładność w kilku miejscach podaje następujący autentyczny text listu;

„Wiedeń; 5. stycznia 1873.

Kochany hrabio! Otrzymałem załączony do Pańskiego sprawozdania list, który ogłosił książę Gramont z powodu zeznań złożonych przez prezydenta republiki w łonie parlamentarnej komisji.

Nie jestem wcale zwolennikiem publikacji podających dziennikom jako materyał do polemiki wiadomości, których przeznaczeniem było nie przekraczać granic dyskrety gabinetów. Tego rodzaju uchybienia przeciw dyskrety kompromitują tylko wzajemne zaufanie pomiędzy rządami i utrudniają każdą wymianę myśli, która, jeżeli ma swój cel osiągnąć, wymaga przedewszystkiem obustronnej zupełnej otwartości.

Byłbym się z tego powodu wstrzymał od zwrócenia uwagi na twierdzenia zawarte w wspomnianym liście, gdyby mi się nie zdawało, że list ten przypisuje mi całkiem inne słowa a nie te, których użyłem w rozmowie z panem Thiersem i że wkłada na mnie obowiązek wystąpienia niejako w roli ręczyciela za prawdziwość oświadczeń pana Thiersa, o ile one tyczą się mojej osoby.

Nie waham się poświadczyć, że p. Thiers w swoim zeznaniu oddał wiernie myśl słów, które miałem zaszczyt powiedzieć mu w czasie jego pobytu we Wiedniu i mogę dodać, że także i dzisiaj zgola nie w słowach tych zmienić nie potrzebuję. Miałem wszelkie powody do mniemania, że nikt nie może lepiej od księcia Gramont stwierdzić prawdziwość oświadczeń pana prezydenta republiki o ile one odnoszą się do mojej osoby. Nigdy ani księcia Gramonta ani innej osobie nie powiedziałem coś podobnego do słów, do których zakomunikowania rządowi francuskiemu książę widział się upoważnionym. Jakkolwiek bowiem nie byłem ministrem spraw zagranicznych, mimo to uważałem za swój obowiązek znaleźć sposobność do sprostowania idei, których podniecanie mogłoby na nas ściągnąć później zasłużone zarzuty.

Gdyby były ambasador Francji we Wiedniu zechciał przypomnieć sobie rozmowę, którą na długi czas przed pojawieniem się na widowni dyplomatycznej kandydatury księcia Hohenzollern prowadziłem z nim w sprawie prawdopodobieństwa kooperacji austriacko-węgierskiej monarchii na wypadek wojny przeciw Prusom, nie mógłby zaprzeczyć, że oświadczenie moje złożone p. Thiersowi zgadzają się zupełnie ze słowami, które do niego w tym czasie powiedziałem. Nie wchodzi w szczególność wspomnianej w tem miejscu rozmowy, chociaż pamiętam każde jego słowo. Chcę tylko skonstatować, że książę Gramont wyraził mi podziękowanie za szczerość moich oświadczeń, gdyż jak sam powiedział lepiej nie łudzić rządu francuskiego nadziejami, którychby przyszłość urzeczywistnić nie mogła.

Muszę dodać, że od tej rozmowy książę Gramont zawsze starannie unikał konferowania ze mną o polityce, na co zrestą użalać się niemam prawa, gdyż wówczas nie byłem ministrem spraw zagranicznych.

Co się zaś tyczy hrabiego Beusta, który w czasie, do którego odnoszą się oba listy księcia Gramont, był naczelnikiem ministerstwa spraw zagranicznych, to uznał on zaraz po ogłoszeniu pierwszego listu potrzebę zwrócenia się do tego męża stanu w celu dokładniejszego poinformowania się o naturze aktu, na którym chce się oprzeć książę dla nadania większej wagi moim oświadczeniom.

Gdy książę Gramont uczynił zadość temu życzeniu odpowiada mu obecnie hr. Beust listem, którego odpis przesyłam Panu w celu zawiadomienia p. Thiersa o treści listu. Zwróć Pan uwagę na tę okoliczność, że oświadczenie, które składa hr. Beust stwierdzają w swej głównej treści zeznanie pana prezydenta republiki przed komisją śledczą.

Upoważniam Cię, kochany hrabio, odczytać ten list mój prezydentowi republiki i jeżeli sobie tego życzy zostawić mu odpis listu i załączników. Dodaję jeszcze, że jeżeli pan Thiers uznał potrzebę zaapelowania w tej sprawie do mojego świadectwa nie widzę trudności, dla której niemiałby z pisma tego zrobić jakiegokolwiek użytku, jaki mu się stosownym wyda.

Przyjm kochany hrabio itd.“

Petersburg. Czytamy w „Czasie: Nie nastąpiło jeszcze urzędowe ogłoszenie budżetu rosyjskiego, i telegram, który rozniósł po świecie wiadomość o przewyżce dochodów nad wydatkami preliminarzami opierał się nie na urzędowym raporcie, ale na ogłoszeniu „Ruskiego Mira“. Wiadomość ta okaże się jednak bezwątpienia w głównych przynajmniej zarysach prawdziwą, gdyż dziennik powyższy odbiera nieraz komunikacje półurzędowe. Według też doniesień tam ogłoszonych ważniejsze rubryki budżetu są następujące: Dochody zwykłe: 1. Podatki: a) stałe (podatki i za prawo handlu) 107,349.129 rs.; b) niestałe (akcyza, opłaty, cła) 264,674.785 rs.; 2. regalia 22,493.623 rs.; 3. z dóbr rządowych 43,973.296 rs.; 4. różne 50,842.136 rs.; 5. dochody z kraju Zakaukaskiego 5,885.059 rs.; razem 495,220.001 rs.

Wydatki: Dług państwa 91,061.609; na utrzymanie wyższych instytucji państwowych 1,838.889 i wydatki synodu prawosławnego 9,559.438; ministerstwo dworu cesarskiego 8,953.679; spraw zagranicznych 2,485.027, wojny 165,646.007, marynarki 24,662.529, skarbu 78,377.208, dóbr państwa 9,472.772, spraw wewnętrznych 42,910.640, oświaty 12,302.615, komunikacji 26,625.806, sprawiedliwości 10,603.485, kontrola państwa 2,044.065, stałdny rządowe 632.331, wydział sprawiedliwości w Królestwie Polskiem 810.625, zarząd cywilny kraju Zakaukaskiego 6,166.604; razem wydatków zwyczajnych 491,192.329 rubli. Odliczywszy na niedobór w podatkach milion rubli, pozostanie nadwyżka 27.632 rubli. Prócz tego wydatków i dochodów zwrotnych liczą 19,263.741, oraz wydatków chwilowych na koleje i budowę portów 2,966.092 rubli, które się pokryją ze źródeł specjalnych. Dochody zwiększyły się względnie roku poprzedniego o 20,152.032 a wydatki o 20,508.581 rubli. W innym wszakże miejscu wzrost dochodów wykazany na sumę 24 milionów, a która z tych cyfr prawdziwa, dopiero ogłoszenie urzędowe budżetu wyjaśni.

Do 1. stycznia b. r. sieć kolei rosyjskich wynosiła 13.461 wiorst, prócz tego budujących się kolei koncesyonowanych było 3303 wiorsty. Na nowo koncesyonowano siedm dróg, razem 1485 wiorsty, a liczba ostatnich powinna się zwiększyć nowymi jeszcze koncesyami, z których ważniejsze dla ruchu handlowego będą wysunięte na wschód, plany ich wszakże dotychczas nie zostały dostatecznie wyrobione.

Paryż. Czytamy w korespondencji paryskiej do „Köln. Ztg.“ z dnia 18. b. m.: „Mimo wszelkich koncesji, które Thiers w ostatnich czasach porobił prawicy, sytuacja polityczna nie zmieniła się od świąt w niczem na korzyść republiki. Monarchiści obstają przytem, iż będą Thiersa tak długo popierać, dopóki polityka rządu nie będzie sprzeczną z interesami prawicy. Dzienniki legitymistyczne piszą ciągle przeciw utworzeniu drugiej izby, gdyż prowadziłyby to do wzmocnienia władzy prezydenta republiki, który czując się na siłach wydałby natychmiast hasło do rozwiązania zgromadzenia narodowego, a połączywszy się z republikanami mógłby przy wyborach stanowczo zapewnić zwycięstwo swemu stronnictwu. — Członkowie zgromadzenia narodowego, należący do 14. biora, mieli sposobność usłyszenia dość ciekawego oświadczenia, które wywrze niezawodnie dość silne wrażenie w kołach politycznych. Jenerał Guillemin uskarżał się na wielkie rozdwojenie stronnictw w zgromadzeniu narodowym

„Mamy w izbie naszej — rzekł mowca — zwolenników trzech republik i trzech monarchii. W obec takiego stanu rzeczy niepodobna jest Francji ukonstytuować się na dłuższy czas.“ Na to zabrał głos ks. Laroche-foucauld-Bisaccia i oświadczył, iż co do monarchii nie podziela on zdania poprzedniego mowcy, albowiem jedno stronnictwo monarchiczne złożyło właśnie w grobie swego pretendenta do tronu francuskiego, hr. Paryża zaś upoważnił mowcę do oświadczenia, iż uznaje on tylko jednego prawowitego pretendenta, a tym jest hr. Chambord. — Jeden z dzienników półurzędowych „Soir“ powstaje dziś mocno przeciw prawicy zgromadzenia narodowego, która otrzymawszy od rządu mnóstwo ustępstw robi mu obecnie trudności w komisji konstytucyjnej. Czy rząd — pisze „Soir“ — ma dalej jeszcze robić koncesye prawicy, aby tym sposobem zerwać zupełnie z silnem stronnictwem republikańskiem. W interesie dobra publicznego jesteśmy także za transakcjami, lecz niech to nie dzieje się z szkodą sprawy publicznej.“

— Zgromadzenie narodowe uchwaliło 17go stycznia wniosek ministra oświecenia Juliusza Simona, tyczący się utworzenia stałej sekcji w najwyższej radzie wychowania, pomimo sprzeciwienia się ks. Broglie 352 głosami przeciw 314. Komisya konstytucyjna (30tu) uchwaliła 10 głosami przeciw 3, wstęp do projektu ustawy wypracowanej przez podkomitet o atrybucjach władzy wykonawczej; 5 członków komisji wstrzymało się od głosowania, 2ch było nieobecnych. W mowach mianych przy tej sposobności podnoszono, że projekt ustawy nie rozstrzyga stanowczo pytania: republika czy monarchia, zostawiając to całkiem przyszłości. Ze strony członków lewicy, którzy się powoływali na ostatni mesaż Thiersa, założono przeciw temu protest. Następnie przyjęto także § Iszy pierwszego artykułu, który mówi, że prezydent znosi się z izbą za pomocą mesażów, które z trybuny przez ministrów mają być czytane. Nazajutrz Zgromadzenie narodowe obradowało nad interpelacją Lespinassa, która wzywa ministra spraw wewnętrznych o zjednanie uszanowania prawa ze strony ciał wyborczych i zarządów gminnych. Minister odrzekł, że już działał w tym duchu i dodał, że dopóki jest ministrem, będzie umiał wymódz, aby ustawy były szanowane. Izba odrzuciła proste przejście do porządku dziennego, a uchwaliła porządek dzienny, wyrażający zaufanie zgromadzenia w energię ministra. Następnie uchwalono ostatni artykuł ustawy ks. Broglie o Radzie naczelnej wychowania.

— „L'Ordre“ donosi: „Podkomitet najwyższej rady wojennej ukończył swe prace nad rozszerzeniem fortyfikacji Paryża; sprawozdanie swe przedłożył podkomitet ministrowi wojny, poczem rząd zażąda od Zgromadzenia narodowego dodatkowego kredytu na ten cel. — W Zgromadzeniu narodowym wniesioną zostanie wkrótce interpelacja względem rewelacji ks. Gramonta i przyjęta zostanie rezolucya, polecająca rządowi ażeby odebrał od byłego ministra spraw zagranicznych dokumenta, z których ks. Gramont robi użytek.“

— „L'Ordre“ dowodzi, iż restauracja cesarstwa we Francji stanie się wkrótce już koniecznością; albowiem przyszłe wybory wykażą większość republikańską, w skutek czego Francya będzie musiała powołać „sukcesora Napoleona III.“ dla ocalenia zagrożonego społeczeństwa.

— W sprawie udziału oficerów armii francuskiej w obchodzie żałoby po Napoleonie III., wydał minister wojny Cissey następujące drugie wezwanie do marszałka Mac-Mahona: „Doniesiono mi, że oficerowie należący do dawnej gwardii cesarskiej, umieścili przy swoich szpadach kir żałoby w skutek śmierci cesarza Napoleona III. Proszę Cię, Panie marszałku byś zechciał zwrócić uwagę tych oficerów, że według zwyczajów wojskowych podobne oznaki nosić można podczas żałoby oficjalnej — żałoba zaś familijna i inna odszczególniona bywa szarfą na ramieniu. Ten drugi rodzaj żałoby jest jedyny jaki rzezonym oficerom może być dozwolony dla okazania żalu po zmarłym cesarzu. W każdym razie proszę Pana, by przepisy nasze ściśle były wykonywane. Przyjm Pan i t. d. minister wojny Cissey.“

Kopenhaga. Minister wojny i marynarki przedłożył Izbie poselskiej obszernie wnioski rządowe, dotyczące podwyższenia siły obronnej królestwa duńskiego.

Prawica przyjęła przychylnie ów projekt rządowy, lecz lewica zato zdradziła swe niezadowolone uskarżając się iż z podobnego podwyższenia siły zbrojnej wynika znaczne dla ludu ciężary. Gdyby lewica chciała wytrwać w swym uporze, w takim razie trudno byłoby spodziewać się, aby wnioski rządowe cieszyły się pomyslnym rezultatem i weszły w życie już w najbliższej przyszłości. Rząd domaga się na uzbrojenie i utfortyfikowanie kraju 17,350.000 tal., która to suma ma być rozdzielona na lat 8, czyli innymi słowy plany rządowe wykonaneby zostały dopiero w przeciągu lat 8. Obok tego zostałaby flota znacznie powiększoną i wzmocnioną dwunastoma pancernikami, czyli jak je wniosek rządowy nazywa „okrętami pierwszej klasy“. W wojsku zaprowadzoneby zostały ulepszenia zgodne z wymaganiami dzisiejszej taktyki wojskowej.

Z wnioskiem do ustawy przedłożonym sejmowi przez ministra Fonesbecha dotyczącym zatrudnienia w fabrykach i warsztatach osób małoletnich uczyniono w Kopenhadze krok pierwszy, aby przyjść w pomoc opłakany stosunkom klas pracujących i zapobiedz nadużyciom kapitału. Według nowej ustawy nie wolno dzieci niżej lat 10 zaprzęgać do żadnej pracy, dzieci niżej lat 14 mogą pracować tylko 6 godzin dziennie, osoby niżej lat 18 tylko 12 godzin dziennie, z których 3 i pół godziny odpada na czas obiadowy. Kraj cały ma być podzielony na 3 powiaty, z których każdy zostawać będzie pod nadzorem inspektora pracy, ci zaś podlegają nadinspektorom.

Rzym. Korespondent rzymski pisze do „Köln. Ztg.“ z d. 18. bm.: Dzienniki stronnictwa klerykałnego najmniej sympatycznie wyrażają się o zgonie cesarza Napoleona III. Chociaż każdemu wiadomą jest rzeczą, że jeżeli które stonniectwo we Francji to z pewnością klerykałne pozostawało przez cały czas jego rządów w wielkiej zgodzie z polityką drugiego cesarstwa. Wobec znanej solidarności stronnictw klerykałnych w całym świecie objaw ten prasy był tu dość uderzającym.

Można by to sobie tem tylko tłumaczyć, iż pryncipi włoscy opuścili sprawę bonapartystowską a za to zjednoczonymi siłami będą popierać prawowitości hr. Chamborda.

— W Neapolu oczekują zięcia króla włoskiego, ks. Napoleona, który zamieszka w w willi Reale.

— Wielką uwagę zwraca na siebie pełnomocnik stanów zjednoczonych Baneroff, który nader często konferuje z ministrem spraw zagranicznych. — Sekretarz legacji francuskiej Michels przybył w tych dniach z Wersalu z instrukcjami dla pełnomocnika francuskiego przy stolicy apostolskiej, który w tych dniach ma wręczyć papieżowi pismo uwierzytelniające. — Ojciec św. przyjmował dziś całe duchowieństwo rzymskie, którego przewodzeca wręczył papieżowi adres wiernopoddanych.

— Florencia, Rzym, Neapol, Wenecja i wszystkie inne większe miasta włoskie poszły już za przykładem Medyolanu i urządziły składkę na pomnik dla cesarza Napoleona III.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Zbrodnie podpalenia magazynu p. Szarkiewicza w d. 19. b. m. depuścił się stojący u niego w nauce chłopak Stanisław Litwin rodem ze Lwowa liczący niespełna lat 15 którego policja już podczas pożaru uwięziła. Młody złoczyńca ściśle badany przez komisarza policji p. Meidnera wyznał mu, że w towarzystwie nieznanego mu z nazwiska stróża po zabraniu pieniędzy z lady celem zatarcia śladu, podpalenia dokonał, do czego użył nafty w dzbanie pozostawionej w magazynie. Skradzione pieniądze w kwocie 711 zł. zakopał pod drzewem na górze zamkowej, gdzie je po wskazaniu przezeń miejsca też znalaziono, oprócz 2 zł. które przetrwonil. Oddano go do karnego sądu krajowego.

(Poświęcenie i chrzest) nanowo odlanego dzwonu dla wieży klasztoru OO. Bernardynów, odbył się 21go Stycznia w kościele tego zakonu. Uroczystość była rozrzewnijająca; kaznodzieja (ks. Rapalski) w mowie swej umiał poruszyć serca słuchaczy do głębi i to patryotyzmem szczerym, nieklamany. Chrzestnymi ojcami dzwonu byli pp. prezydent miasta Lwowa dr. Florjan Ziemiałkowski i radny Wacław Dąbrowski. Dzwon ochrzczono imieniem: Florjan. Zewnątrz dzwonu jest napis: Przelano za prezydentury Florjana Ziemiałkowskiego 1872. Ks. Justyn Szaffarski kustosz i zawiadowca parafji OO. Bernardynów upoważnił nas do podziękowania wyżej wspomnianym panom, że raczyli wpływem swoim i pomocą osobistą przyczynić się do wykonania tego dzieła.

— Donoszą nam z pod Rzeszowa w sprawie dokonanej w r. 1865 i powtórnie w r. 1867, kradzieży korony i kosztowności z cudownego obrazu Matki Boskiej w kościele OO. Bernardynów w Rzeszowie, (o czem donosiliśmy w swoim czasie) że miano odkryć ślady, iż ci sami złoczyńcy, którzy w dniu 24. grudnia 1871 napadli karczmę w Świlczy, zrabowali takową, zamordowali tamże 5 osób (izraelitów) a podpaliwszy karczmę sami znaleźli śmierć w płomieniach, popełnili także i obie powyższe kradzieże. Według doniesienia tego skradzione korony miały być u jednego ze złoczyńców zakopane w stajni pod progiem, potem zaś sprzedane zostały żydom do Węgier za 400 zł. wa. Po śmierci tegoż złoczyńcy,

miano znaleźć kawałeczek łańcuszka złotego i srebne blaszki uznane jako pochodzące z obrazu Matki Boskiej.

(Pożary.) W powiecie tureckim zgorzały: dnia 28 listopada w Wolczem dwie zagrody włościańskie (niezabezpieczone) wartości 702 zł; dnia 4. grudnia w Tureczkach niższych zagroda włościańska (niezabezpieczona) wartości 600 zł; dnia 8. grudnia w Tarnawie niższej zagroda włościańska (niezabezpieczona) wartości 300 zł; dnia 12. grudnia w Szumiaczu zagroda włościańska (niezabezpieczona) wartości 300 zł; dnia 15. grudnia w Rypurancie zagroda niezabezpieczona wartości 545 zł; dnia 28. grudnia w Żykotynie zagroda włościańska (niezabezpieczona) wartości 331 zł.

w powiecie bocheńskim zgorzały: dnia 4. grudnia w Łazach wskutek niewiadomej przyczyny dom wartości 700 zł; dnia 4. grudnia w Niepołomicach wskutek podpalenia stodoła ze zbożem wartości 296 zł; dnia 12. grudnia w Woli za bieżowskiej wskutek podpalenia budynku z sianem wartości 250 zł; dnia 9. grudnia w Wiszniewie prawdopodobnie wskutek podpalenia dach jednego domu; dnia 19 grudnia w Rajbrocie wskutek niewiadomej przyczyny gorzelnia z zapasami materiałów wartości 2000 zł; dnia 20. grudnia w Bogucicach wskutek niewiadomej przyczyny stajnia wartości 800 zł.

(Nieszczęsne wypadki.) W Strzyżowie w powiecie rzeszowskim leśny dworski postrzelił 11. bm. śmiertelnie zarobnika Jana Jachyma, który wydobywał z ziemi pozostawione ziemniaki. — W Burdiakowcach w powiecie horszowskim włościanin tamtejsi zabił 10. bm. Wasyła Wieraninę z Zbrzyżca, znanego w tamtejszej okolicy z częstych kradzieży. — W Groju w powiecie białskim włościanin Michał Migdała pozostawił 27. grudnia w domu zamkniętym dwoje dzieci, które zapaliły słomę na łożku i wskutek tego udusiły się.

Wykaz zmarłych osób od 1. do 31. grudnia 1872 w mieście Lwowie. (Ciąg dalszy.) 32 Józef Benack 1. 40 oficer, na postrzał 33 Jan Rożycki 1. 50 krawiec, na gruźlicę. 34 Anna Grossman 1. 35 ogrodniczka, na cholere. 35 Wojciech Rischer 1. 64 piwowar, na gruźlicę. Na suchoty: 36 Marya Meames 1. 30 żona woźnego 33 Jędrzej Popek 1. 42 strażnik. 38 Paweł Pasota 1. 44 stolarz. 39 Anna Senczarek 1. 56 z ubożego domu. 40 Franciszek Kaden 1. 37 handlarz. 41 Stanisław Wiłacki 1. 66 piekarz. Z ubożego domu: 42 Ludwik Sawiński 1. 60 43 Jakób Terlecki 1. 71. 44 Bogosław Minarowicz 1. 17 student. 45 Antoni Kohl 1. 27 szewc. Zarobniki: 46 Anna Grek 1. 60. 47 Jakób Kołodziej 1. 38. 48 Antonina Nikliczek 1. 28. 49 Tekla Gułbiewska 1. 44. 50 Jan Semk 1. 60. 51 Jakób Tymczuk 1. 33. 52 Anna Nowakowska 1. 30. 53 Józef Podgórski 1. 19 53 Marcela Strzelecka 1. 33. 55 Anna Wojak 1. 50. 56 Katarzyna Bukajło 1. 45. 57 Piotr Hała 1. 45. 58 Justyna Morawska 1. 17. 59 Antonina Michlik 1. 28. 60 Karol Molicki 1. 16. 61 August Martyni 1. 12 syn szewc, na biegunkę. Zarobniki, na zapalenie płuc: 62 Karol Ostapowicz 1. 45. 63 Jan Kwotach 1. 76. 64 Katarzyna Nowakowska 1. 38. 65 Grzegorz Węgrzyn 1. 32. 66 Józef Demel 1. 38. 67 Marcin Pawłowski 1. 30. 68 Piotr Robach 1. 50. 69 Wicenty Korzeniowski 1. 40. 70 Aleksey Kogut 1. 60. 71 Anna Gezner 1. 58. 72 Teofil Śliwiński 1. 56. 73 Zuzanna Koneczna 1. 69. 74 Teofil Madejewski 1. 6. 75 Antonina Milczuk 1. 68. 76 Piotr Korylas 1. 45. 77 Agnieszka Nowak 1. 50 78 Agnieszka Matulak 1. 35. 79 Marya Znaniewicz 1. 73 80 Grzegorz Cyzowski 1. 35. 81 Klimentyna Resler 1. 38. 82 Michał Jakubowicz 1. 11. 83 Michał Gawroński 1. 57. 84 Jan Otto 1. 16. 85 Szymon Karczmarowski 1. 84. (D. n.)

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu grudniu 1872

Następujących artykułów:	Miejsce targu:					
	Husiaryn		Kopyczyńce		Przebiegnie	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
Mac pszenicy	4	—	4 75	3 50	4 40	4 16
żyta	3 25	—	3 75	3	—	3 25
jęczmienia	2	—	2 50	1 80	2	—
owśa	1 50	—	1 50	1 40	1 20	1 40
grochu	3 35	—	4	—	3 20	3 48
hreczki	3	—	2 25	1 60	2 30	2 29
kukurudzy	3	—	—	—	—	6
ziemiaków	—	80	—	—	70	—
Ce nar siana	1 40	—	1 50	—	1 80	1 56
Sąg drzewa twardego	13	—	12	—	8	—
miękkiego	—	—	8	—	5 60	6 80
Funt mięsa wołowego	—	16	—	18	—	18
Miara wina	—	80	—	—	74	77
piwa	—	24	—	15	16	17
Robońnik z wiktem bez wikt	—	40	—	60	30	40

Ogłoszenie.

Komitet c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego ogłasza niniejszem konkurs na stypendjum w kwocie 100 zlr. z fundacyi Wgo Jablonowskiego, do szkoły parobków w Dkblanach.

Chcący ubiegać się o takowe, mają wnieść odnośne podania do podpisanego Komitetu lub do Dyrekcji szkoły w Dublanach, a w nich wykazać: a) metryką, że 17ty rok życia ukończyli; b) świadectwem lekarskim, że zdrowi są i fizycznie dosyć wykształceni, aby podjąć mogli wymagany pracom; c) świadectwem szkolnem a względnie prywatnem — przez dwóch członków Towarzystwa podpisanem, że umieją czytać i pi-

sać po polsku; d) świadectwem moralności przez 2ch członków Towarzystwa podpisanem.

Podania należy nadesłać franco najdalej do 10go lutego r. b.

Zarazem przypomina Komitet, iż zadaniem szkoły parobków w Dublanach jest praktyczne wykształcenie zdolnych pomocników gospodarskich, wódatrzy, dozorców folwarcznych i polnych, starszych plugatorów, i t. d., jakoteż samodzielnych gospodarzy wiejskich; — koszta utrzymania ucznia wynoszą 120 zlr. rocznie, od tej kwoty wszakże wartość wykonanej przez ucznia pracy potrącaną będzie.

Z Rady Komitetu c. k. Towarzystwa gosp. galic.

Lwów dnia 17. stycznia 1873 r.

Ostatnia poczta.

Telegrafy „Zasnu“.

Wiedeń, 21. stycznia. „Wiener Corresp“ pisze: Koło polskie odbyło wczoraj wieczór posiedzenie, lecz zajmowało się wyłącznie przedmiotami porządku dziennego dzisiejszego posiedzenia Izby deputowanych. Klub stronnictwa konstytucyjnego uchwalił wniosek Herbsta, aby zawołać rząd, na tenże w ciągu tej sesji wniósł projekt ustawy, na mocy której w krajach, gdzie już od dawna istnieje instytucja ksiąg gruntowych, zapobieżono objawiającemu się przez przymus legalizacyjny złemu, ewentualnie zaś zniesiono przymus legalizowania.

Wiedeń, 21. stycznia. Na dzisiejszem posiedzeniu Rady państwa wniesiono następujące projekta ustawodawcze rządowe: Podwyższenie dotacji na budowę dróg w Karyntyi w skutku wylewów, kredyt 1 milion zlr. na służbę bezpieczeństwa podczas wystawy powszechnej; następnie za stroay ministra sprawiedliwości wnioski względem postępowania ostrzegawczego w postępowaniu o drobne sprawy; równouprawnienie wszystkich sądów pierwszej instancji, przyczem minister zapowiada rychłe wniesienie projektu kodeksu karnego i nowego postępowania w sporach cywilnych.

Peszt, 20. stycznia. Na dzisiejszej konferencji stronnictwa Deaka przemawiał najpierw hr. Lonyay, który się zastrzegł przeciw złemu zrozumieniu swych wniosków przedłożonych na ostatniej konferencji; wyraził w nich tylko zapatrywanie swoje co do stanu finansowego, co uważał za swój obowiązek. Robić to on będzie zawsze na przyszłość, a stronnictwo niech potem uchwała, co czynić należy. Co się tyczy reformy podatków, życzyłby sobie odpowiedniego podwyższenia pozycyi podatkowych; do pokrycia jednak kwoty umarżającej 4½ milionów, mogłyby w tym roku przejściowym posłużyć także inne żądania, jakie ma państwo. Podwyższenie podatków stałych o 8,300.000 zlr., uważa za nieusprawiedliwione. W końcu swej mowy, która trwała 1½ godziny, oświadczył Lonyay, że jeżeli sobie stronnictwo życzy, on ostatecznego wniosku nie przedłoży, a podczas rozpraw ogólnych wtedy tylko głos zabierze, jeżeli będzie zmuszony odpowiadać na uwagi drugich.

Wahrman załuje, że Lonyay przedłożył swe wnioski dopiero tuż przed dyskusją nad budżetem, a nie wcześniej, kiedy wydział skarbowy zajęty był zestawieniem i zbadaniem budżetu.

Lonyay odpowiedział, że kiedy wydział skarbowy wygotował ogólne sprawozdanie, on już wówczas nie był prezesem ministrów.

Minister skarbu Kerkapolyi mniema, że oszczędność można osiągnąć także na innej drodze, mianowicie, jeżeli rządowi dowolnym będzie wirement za r. 1872; w takim razie mógłby już teraz wykazać oszczędność 3 milionów wobec preliminarza.

Deak widzi w uchwale wnioski do polepszenia obecnych stosunków, rozprawy przeto szczególne powinny usunąć sposobność do traktowania poszczególnych punktów, a to tem więcej, że nawet Lonyay uważa, iż niektóre wnioski mogą być natychmiast uczynione.

H. Lonyay zgadza się na to.

Wersal 21go stycznia. Na posiedzeniu poniedziałkowym Zgromadzenia narodowego, Johnston wniósł naganę dla ministra oświecenia z powodu bezprawności okólnika jego zaprowadzającego zmiany w systemie wychowania. Minister oświecenia Simon odparł zarzut i oświadczył, iż przedłoży okólnik swój naczelnej władzy wychowania. Christople wniósł porządek dzienny, z którym się rząd zgodził, wyrażający po prostu, iż Izba bierze do wiadomości przyrzeczenie ministra; wszelako głosowanie pozostało bez rezultatu, gdyż prawica wstrzymała się od głosowania; jutro głosowanie będzie ponowione.

Stokholm 19. stycznia. Dzisiaj nastąpiło otwarcie sejmu Król go zagał. Mowa tronowa wspomina dotychczasowych królów z domu Bernadotte, szczególnież też

zmarłego króla Karola XV, tłumaczy życzenie króla względem dalszego rozwinięcia stosunków unii z Norwegią, nadmienienia o ścisłych związkach przyjacielskich z Danią i wyraża nadzieję, że przyjętą będzie umowa monetarna skandynawska.

London, 20. stycznia. Dzienniki doradzają rządowi, aby w sprawie z Rosją zajmował silną postawę i był gotów na każdy wypadek.

Petersburg, 21. stycznia. Dziś po południu W. ks. Helena (wdowa po W. ks. Michale), po 24godzinnej chorobie umarła

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. stycznia. Hotel Żorza: Pp. Dr. Buś J., adw. i Horożański Z., z Mielca. — Swierżewski W., z Polski. — Zakrzewski Ign., z Rosyi.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. stycznia. Pp. Hr. Blücher G., do Ujścia. — Hr. Karnicki T., do Wołczuch. — Boroschef K., c. k. kapit., do Kołomyi.

TEATR

Dziś: 4ty „Bal maskowy” w połączonych salach redatowej i teatralnej.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika

Table with 2 columns: Direction (e.g., do Krakowa, do Budowa) and Time (e.g., 11 m. 25 w. wieczór).

Table with 2 columns: Direction (e.g., do Budowa, do Złoczowa) and Time (e.g., 12 „ 15 w połud.).

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzameczu.

Table with 2 columns: Direction (e.g., do Budowa, do Złoczowa) and Time (e.g., 11 m. 30 w nocy).

Odpoowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table with columns: Efekta, Uskuteczn. sprzedaz, Kurs przeciętny, Kurs ostatni (płaca, żądaja). Lists various goods like flour, oil, and banknotes.

Table with 2 columns: Description (e.g., Pożyczka w srebrze z 1865) and Price (e.g., 303.— 309.—).

Table with 2 columns: Description (e.g., Czech, Bukowiny) and Price (e.g., 95.— 75.—).

Table with 2 columns: Description (e.g., Pow. austr. towarz. kr. ziem.) and Price (e.g., 100.— 100.50).

Table with 2 columns: Description (e.g., Kolej gal. Kar. Lud.) and Price (e.g., 100.50 — 97.—).

Table with 2 columns: Description (e.g., Amsterdam za 100 zł. hol.) and Price (e.g., 91.60 91.60).

Table with 2 columns: Description (e.g., Jednolity dług państwa) and Price (e.g., 67 95).

DZIENNIK URZĘDOWY.

Konkurs.

L. 155-Pr. W celu obsadzenia dwóch posad sędziów z placą rocznych 1300 zł. i prawem posunięcia się na wyższą placę 1500 zł. w. a., a to jednej przy c. k. sądzie powiatowym w Bóbrce, a drugiej przy c. k. sądzie powiatowym w Rohatynie rozpisuje się konkurs na dni 14.

Podania o te posady mają być wniesione do Prezydium c. k. sądu obwodowego w Złoczowie. Z Prezydium c. k. sądu obwodowego. Złoczów, dnia 16. stycznia 1873.

Obwieszczenie.

L. 20. C. k. zarząd dóbr skarbowych w Peceze niżynie podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 27. stycznia 1873 w godzinach urzędowych publiczna licytacja się odbędzie w celu sprzedaży

a) 241 sztuk dębów na pniu w rewirze Kluczowskim wrębie Dąbrowa Nr. 54 i 55 od 11 do 22” grub. w średnicy.

b) 166 sztuk dębów na pniu w rewirze Delatyńskim wrębie Olchowice a I Nr. 44 i 45.

Cena wywoławcza wynosi:

ad a) za dęby w rewirze Kluczowskim 760 zł. 85 1/2 ct.

ad b) „ „ „ Delatyńskim 829 „ 96 1/2 ct.

Poręczne zaś przed licytacją złożyć się mające 10 procent.

Pisemne w powyższe poręczne zaopatrzone, we dług przepisu sporządzone, opieczetowane oferty na dęby pod a) lub b) przyjmowane będą tylko do godziny 6tej wieczór dnia licytacyę poprzedzającego.

O bliższych warunkach licytacyi można się do

wiedzieć w kancelaryi zarządowej w godzinach urzędowych.

Peczenizyn, dnia 12. stycznia 1873.

Konkurs.

Nr 473 pr. Celem obsadzenia opróżnionej posady adjunkta sekretarza rady lwowskiego c. k. wyższego sądu krajowego rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem 14dniowem licząc od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej.

Ubiegający się o tą posadę winni swe podania wnieść w powyższym terminie do Prezydium c. k. wyższego sądu krajowego. Lwów, dnia 13. stycznia 1873

Ogłoszenie konkursu.

Nr. 111 pr. W celu obsadzenia opróżnionej posady sekretarza rady przy c. k. sądzie obwodowym w Przemyślu z roczną placą 1000 zł. a. w. rozpisuje się konkurs z terminem do wniesienia podań do 30 stycznia 1873.

Z Prezydium c. k. sądu obwodowego. Przemyśl, dnia 15. stycznia 1873.

Konkurs.

Nr. 96 pr. Celem obsadzenia posady sędziego powiatowego w Zaleszczykach z roczną placą 1300 zł. i prawem posunięcia się na wyższą placę etatową, rozpisuje się konkurs na dni 14.

Podania mają być wniesione do Prezydium c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu.

Z Prezydium c. k. sądu obwodowego. Tarnopol, dnia 15. stycznia 1873.

Ogłoszenie licytacyi.

Nr. 2405. W celu sprzedaży drzewa materyalowego, budulcowego i opałowego w lasach skarbowych państwa Dobromila na rok 1872/3 do użycia przeznaczonego odbędzie się licytacja dnia 28, 29 30 stycznia 1873 zaczawszy od godz. 9 rano w tut. kancelaryi, a mianowicie na drzewa w rewirach: Huczka, Leszczyny i Michowa dnia 28 stycznia 1873, Staszawa dnia 29 stycznia 1873. Berehy dnia 30 stycznia 1873.

Oferty w odpowiednie poręczne zaopatrzone należycie opieczetowane i przez oferenta własnoręcznie podpisane przyjmowane będą od przełożonego zarządu dóbr do godziny 6 po południu dnia ustnej licytacyi poprzedzającego.

Oferty te muszą zawierać naddatak w procentach nad cenę fiskalną jednej stopy kubicznej drzewa budulcowego lub materyalowego, tudzież jednego sąga drzewa opałowego.

Warunki licytacyi można przejrzeć w tutejszej kancelaryi.

C. k. Zarząd dóbr skarbowych i funduszowych. Dobromil, dnia 30. grudnia 1872.

Edykt.

Nr. 2493. C. k. sąd powiatowy w Zmigrodzie podaje do powszechnej wiadomości, iż upoważnił c. k. notaryusza p. Floryana Minkusiewicza z Dukli do sporządzenia wszelkich aktów spadkowych, sądowego orzeczenia nie wymagających, a wedle jurysdykcyjnych norm kompetencyi tut. sądu podlegających, w okręgu powiatu Zmigrodzkiego.

C. k. sąd powiatowy. Zmigrod, dnia 14. grudnia 1872.

(137 1—3)

E d y k t.

L. 5520. C. k. sąd powiatowy delegowany dla okolicy miasta Lwowa podaje niniejszem do wiadomości, iż w dniach 18go lutego, 18go marca i 29. kwietnia 1873, każdą razą przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie licytacja w celu sprzedaży w drodze egzekucji realności w Kleparowie pod Nr. 28 położonej, do Agnieszki Królikowej należącej, ciału t. balarni stanowiącej, na 1000 zł. w. a. oszacowanej, pod warunkami, które w tutejszej registraturze przegladną można, a które przed licytacją odczytano zostaną.

Lwów, dnia 10. grudnia 1872.

(138 1—3)

E d y k t.

L. 5834. C. k. sąd powiatowy miejsko-delegow. dla okolicy miasta Lwowa niniejszem uwiadamia małżonków Stefana i Anastazy Horodeckich, Maryannę Horodecką, Anastazy Horodecką, N. Łaszowską z imienia niewiadomą, Peisacha Hechta, wszystkich z miejsca pobytu niewiadomych a w razie śmierci ich spadkobierców z życia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, iż Kasper i Maryanna Stażkowie wytoczyli przeciw nim pozew o ekstatulację ze stanu biernego realności pod l. 10 w Zniesieniu prenotowanych, ut Dom. 1 pag. 129 n. 1 on. obowiązków utrzymania Maryanny Horodeckiej wyposażenia Anastazy Horodeckiej i zapłacenia zaległych podatków, tudzież kwot 8 zł., 16 zł. w. a., nareszcie o wydanie z depozytu kwoty 16 zł. 80 kr. w. a.

Ustanawiając dla nich kuratora w osobie p. adwokata Dra. Rońskiego, a zastępcą p. adwokata Dra. Ludwika Wolskiego, z których pierwszemu wręcza się pozew z wyznaczonym na dzień 15. lutego 1873 o godzinie 9tej zrana terminem do ustnej rozprawy, wzywa się niniejszym edyktem pozwanych, aby na wyznaczonym terminie albo osobiście albo przez wykazanego pełnomocnika stanęli i swoją obronę wnieśli, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielili, gdyż inaczej niepomysłne skutki tej sprawy sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 8. listopada 1872.

(139 1—3)

E d y k t.

L. 62615. Zaszła w tutejszo-sądowym edykcje z dnia 5go października 1872 Nr. 30935 w numerze 244, 245 i 246 umieszczonym pomyłkę, sprostuje się w ten sposób, że numer właściwy obligacji za dostawę ziemioplodów na 71 zł. 37 $\frac{1}{2}$ kr. gminie Zasanoce i Kaptury należącej jest 8371 nie zaś 3871.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 31. grudnia 1872.

(140 1—3)

E d y k t.

L. 327. C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Jakóba Maschlera z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu Raymund Hornisch fabrykant z Zwittau dnia 5. stycznia 1873 do l. 327 wniósł pozew, w załatwieniu którego termin do ustnej rozprawy na dzień 26. lutego 1873 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Stycznia z substytucją p. adw. Dr. Hajdukiewicza kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu aby w wyz. oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 7. stycznia 1873.

(141)

Obwieszczenie

Nr. 20409. C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje niniejszem do wiadomości, iż na zasadzie §. 214 p. k. obrońcami przy rozprawach sądowo karnych w okręgu sądu krajowego wyższego w Krakowie na rok 1873 zamianowani zostali:

1. Krakowscy adwokaci i doktorzy prawa: Aloizy Alth, Antoni Balko, Stanisław Biesiadecki, Adolf Geisler, Jan Hajdukiewicz, Faustyn Jakubowski, Mikołaj Kański, Józef Kaufmann, Michał Koczyński, Leon Korecki, Leonard Kucharski, Adolf Korczyński, Herkulan Komar, Maxymilian Machalski, Władysław Markiewicz, Józef Mochnacki, Arnold Rappaport, Joachim Rosenblat, Jędrzej Rydzowski, Szymon Samelsohn, Józef Schaetzel, Józef Schönborn, Rudolf Starzewski, Feliks Szlachetowski, Wawrzyniec Styczeń, Ferdynand Wilkosz, Wacław Wyrobek, Edward Zajkowski i Mikołaj Zybkiewicz.

2. Adwokaci i doktorowi prawa w Tarnowie: Bochdanowicz de Oroscheny, Maurycy Braun, Wojciech Grabczyński, Feliks Jarecki, Karol Kaczkowski, Ludwik Kapiszewski, Marcel Kwiatkowski, Ludwik Pietrzycki, Samuel Reiner, Adolf Ringelheim, Hermann Rosenberg, Klemens Rutowski, Józef Stojalowski, Piotr Foryst i Stanisław Tekarz.

3. Adwokaci i doktorowie prawa w Rzeszowie: Rodryg Als, Maksymilian Kostheim, Maurycy Reines, Aloizy Rybicki, Wiktor Zbyszewski.

4. Adwokaci i doktorowie prawa w Nowym Sączu: Leon Bersohn, Jan Jarosz, Stanisław Zieliński, Włodzimierz Olszewski.

5. Adwokaci i doktorowie prawa w Białej:

Jan Ehrler, Aloizy Eisenberg i Herman Daniel.

Adwokat we Wadowicach: Dr. Henryk Krobicki.

" w Oświęcimie Dr. Gustaw Nowak.

" w Bochni Dr. Franciszek Chrzyszowski i Dr.

Józef Trybulec.

" w Mielcu Dr. Józef Buś.

" w Jasle Dr. Abdon Bienczewski.

" w Rozwadowie Dr. Klemens Kostheim.

" w Myślenicach Dr. Jędrzej Marck.

" w Limanowie Dr. Kazimierz Żelichowski.

" w Jarosławiu Dr. Ernest Gaberle.

6. Kandydaci adwokatury w Krakowie:

Dr. Władysław Witkosz, Dr. Władysław Wolski,

Dr. Zygmunt Błateis i Dr. Roman Jakubowski.

W Tarnowie Dr. Julian Brzeziński.

W Rzeszowie Dr. Józef Fechtdegen.

7. C. k. Notaryusze:

W Sokołowie Władysław Wisłocki.

W Chrzanowie Apolinary Harvath.

W Podgórzu Wiktor Brzeski.

W Wieliczce Ludwik Łapiński.

W Oświęcimie Franciszek Niemczewski.

W Krzeszowicach Karol Rudolff.

W Liszkach Dr. Stanisław Madejski.

W Mielcu Dr. Antoni Bartosiński.

W Dębicy Władysław Trzeciecki.

W Rzeszowie Jan Pogonowski.

W Łancucie Władysław Kanieski.

W Jasle Apolinary Pyrzytecki.

W Starym Sączu Adolf Vaychinger

W Krościenku Jan Wodecki.

Z Rady c. k. sądu krajowego wyższego.

Kraków, dnia 27. grudnia 1872.

(143 1—3)

E d y k t.

Nr. 17655. C. k. sąd obwodowy w Samborze w skutek podania Zofii Słowińskiej urodz. Kuduleczak, wzywa niniejszem jej małżonka Maksyma Słowińskiego w Jablonce niższej urodzonego który jako doboz przy c. k. 9tym pułku piechoty w potyczce przeciw węgierskim powstańcom blisko Aradu stoczony poległ miał i od dnia 29 czerwca 1849 bez wieści zaginął, aby w przeciągu jednego roku sąd tut., lub ustanowionego kuratora tut. adw. Dr. Kohna o swoim życiu tem pewniej powiadomił, gdyż w przeciwnym razie na ponowną prośbę Zofii Słowińskiej przystąpiłby sąd do stanowczego rozpoznania jej żądania, względem uznania go, a to celem wtórego zamążpójścia, za zmarłego.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 31. grudnia 1872.

(147 1—3)

E d y k t.

Nr. 14750. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu pp. Jana Kantego Kłodawskiego, tudzież Ludwika Felixa dw. im. i Alojzego Antoniego dw. im. Kłodawskich, a względnie ich spadkobierców z nazwiska, z życia i miejsca pobytu nieznanymi, iż przeciw nim pp. Wincenty i Sabina małż. Morze, łącząc z p. Engelbertem Jaeger o extabulację z części dóbr Jawornka, „Netrebka“ zwanych, sumy 600 zł. w. w. z procentem po 50/0 od dnia 14 maja 1818 w ks. dom. 84 pag. 114 n. 27 on. zaintabulowanej, pozew pod dniem 19 grudnia 1872 do l. 14750 wytoczyli, na który do ustnej rozprawy termin na dzień 11 marca 1873 na godzinie 10 przed południem wyznaczono i dla wyz. wyrażonych pozwanych na ich koszt i niebezpieczeństwo p. adwokata Dr. Skałkowskiego z zastępstwem p. adw. Dr. Łużeckiego kuratorem ustanowiono, z którym powyższa sprawa przeprowadzoną będzie.

Wzywa się zatem tychże pozwanych, aby na powyższym terminie albo osobiście się stawili, albo potrzebne do obrony dowody ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub innego zastępcę sobie wybrali i sądowi wskazali, inaczej wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać by musieli.

Przemysł, dnia 27. grudnia 1872.

(148 1—3)

E d y k t.

Nr. 17355. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy jako wexlowy wzywa posiadacza zagubionego wexlu z daty Stanisławów dnia 20 maja 1870 przez Fiszla Goldszlaga na własne zlecenie na sumę 100 zł. w. a. wystawionego na dniu 20 sierpnia 1870 płatnego a przez Jana Kropelnickiego czyli Kropilnickiego akceptowanego ażeby wexel ten do dni 45 od dnia ogłoszenia edyktu sądowi przedłożył inaczej bowiem tak-

wy za amortyzowany i swych skutków prawnych za pozbawiony uznany zostanie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 11. grudnia 1872.

(149 1—3)

E d y k t.

Nr. 16846. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia p. Michała Barona Dulskiego, że pod dniem 27 grudnia 1872 do l. 16846 Mojżesz Raszbaum przeciw niemu prośbę wniósł o wydanie nakazu zapłaty na sumę wexlową 800 zł. w. a. tudzież że z powodu niewiadomego miejsca pobytu jego dla niego na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora ustanowiono w osobie p. adw. Dr. Łuczakowskiego z zastępstwem p. adw. Dr. Koźmińskiego któremu też nakaz zapłaty doręczono.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 28. grudnia 1872.

(150 1—3)

E d y k t.

Nr. 4986. C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu czym niniejszem wiadomo iż dnia 28 lutego 1864 roku zmarł w Białce Paweł Kania z pozostawieniem kodycylnego ostatniej woli rozporządzenia. Ponieważ miejsce pobytu Wojciecha i Franciszka Kaniów synów i prawnych spadkobierców tegoż Pawła Kania nie jest wiadomem przeto tenże c. k. sąd powiatowy wzywa ich aby się w ciągu roku od dnia poniżej wyrażonego w tymże c. k. sądzie powiatowym tem pewniej zgłosili i do przyjęcia spadku po Pawle Kani tem pewniej się oświadczyli gdyż, w razie przeciwnym postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla nieobecných kuratorem Wojciechem Dziubasem przeprowadzonym zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Nowy targ, dnia 27. grudnia 1872.

(170 1—3)

Obwieszczenie.

L. 22029. Z dniem 1go lutego b. r. będzie codzienna poczta piesza między Sokołowem koło Strzyja a Strzyjem w jezdnię zamieniona, która w następującym porządku swój ruch odbywać będzie:

Z Sokołowa o godz. 3 m. 30 w południe.

w Strzyju o godz. 6 m. — w wieczór.

Łączy się z pocztą wozową do Lwowa.

Ze Strzyja o godz. VIII m. 20 przed połudn.

w Sokołowie o godz. X m. 50 przed połudn.

Odcodzi po przybyciu poczty wozowej ze Lwowa.

Ta poczta będzie przyjmować przesyłki, których ciężar 25 funtów nie przewyższa.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. krajowej dyrekcji poczt.

Lwów, dnia 14. stycznia 1873.

Andnuchau.

Nr. 22029 Vom 1. Februar l. J. werden die täglichen Fuhrposten zwischen Sokołow bei Strij und Strij in Botenfahrt angesetzt und haben in nächstehender Direction zu verkehren:

Von Sokołow 3 Uhr 30 M. Mittags.

in Strij 6 " " Abends.

Inflirt zu der Mailpost nach Lemberg.

Von Strij VIII Uhr 20 M. Vormit.

in Sokołow X " 50 " "

Gibt ab nach Ankunft der Mailpost aus Lemberg.

Mit diesen Fuhrten werden Fuhrpostsendungen bis zum Einzelgewicht von 25 Pfund befördert.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Postdirection

Lemberg, am 14. Jänner 1873.

(165 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Nr. 507 pr. Celem obsadzenia prowizorycznej posady inżyniera II. klasy z placą rocznych 1000 zł, rozpisuje się konkurs do 15 lutego b. r.

Ubiegający się o tę albo o opróżnioną przez to obsadzenie prowizoryczną posadę adjunkta budowniczego II. klasy z placą rocznych 700 zł. mają podania przy załączeniu świadectw ukończonych studiów technicznych i dalszych ich kwalifikacji i znajomości języków krajowych wnieść w drodze właściwej do c. k. Prezydium Namiestnictwa.

Z Prezydium c. k. namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 17. stycznia 1873.

Deniesienia prywatne.**Privilegirte österreichische Nationalbank.**

Die für das zweite Semester 1872 auf jede Actie der privileg. österr. Nationalbank entfallende Dividende von

Sechs und dreissig Gulden 60 kr. österr. Währ.

kann vom 20ten l. Mts. an, bei der Nationalbank in Wien, so wie bei sämmtlichen Filialen derselben behoben werden

Wien, am 19. Jänner 1873.

(179)

Von der Direction.